

всичкы-тѣ гы мѣмрехъ и на криво глѣдахъ, слисани за таквази измисленнѣ лажѣ. И тѣй Св. Атанасъ ѹправданъ отъ еднѣ-тѣ клеветѣ възстѣржествѣва. Из неговѣ-тѣ противници какво трѣбваше да праватъ? тѣ сѣ надѣлахъ да покрѣятъ срама си съ вторѣ-тѣ лажѣ. Изведнѣжъ прѣдставатъ на срѣдѣ мъртвѣ-тѣ онѣзи рѣкѣ; а еднѣ отъ прѣдстоѣщи-тѣ изрече: Всичкы-тѣ врьхъ теке Атанасіе выкатъ; твоѣ-та погрѣшка е наавно, и ако това сѣ докаже, вече неможешъ извѣгна отъ правѣдныѣ сѣдѣ, нито съ хытрость, нито съ лѣкавши-нѣ. — Всичкы-тѣ познаватъ Арсеніа, на кого-то ты неправедно и безъ милость си отсѣкалъ тѣзи рѣкѣ. Овади ни сега за какво ти е трѣбвала, и за кой причинѣ си ѣхъ отсѣкалъ? А Св. Ат. кротичко гы попыта: има ли тѣка нѣкой отъ васъ, кой-то да познава добръ Арсеніа, и кой може да познае вѣрно неговѣ-тѣ рѣкѣ? Той часъ мнозина пристѣпватъ отъ мѣсто-то си и като глѣдахъ на рѣкѣ-тѣ, дѣмахъ едногласно: тѣзи рѣкѣ е Арсеніева, кого-то нѣй докрѣ познаваме! Завчаскы сватый изова-